

Sygnatura akt **VII K 628/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Pośpiech

Protokolant Monika Nowak

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014 roku

sprawy

B. P., córkę W. i A. z domu P., urodzonej (...) w B.

oskarżonej o to, że

w dniu 13 sierpnia 2013 r. w L. na ul. (...) kierując samochodem osobowym m-ki V. (...) o nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła przepisy w ruchu drogowym w ten sposób, że podczas włączania się do ruchu nie zachowała należytej ostrożności i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu poruszającemu się prawidłowo kierującemu motocyklem m-ki S. o nr rej. (...) M. P. (1), w wyniku czego doprowadziła do zderzenia obu pojazdów w następstwie wypadku obrażenia ciała odniósł kierujący motocyklem M. P. (1) w postaci: stłuczenia głowy, wstrząśnienia mózgu, rany szarpanej okolicy uda lewego z uszkodzeniem stawu kolanowego, i mięśnia 4-głowego uda oraz wtórnym stanem zapalnym, uszkodzenia prawego stawu obojczykowo - barkowego i skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała na czas powyżej dni siedmiu (art. 157§1 kk),

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonej B. P. na okres 1 (jednego) roku próby;

II. na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w kwocie 100,00 (stu) złotych.

Sygn. akt VII K 628/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 13 sierpnia 2013 roku B. P. około godziny 12 – tej jechała swoim samochodem osobowym marki v. (...) o nr rej. (...). W L. na ul. (...) zatrzymała się na wysokości posesji nr (...) i udała się do znajomej. Samochód zaparkowała na krótką chwilę na poboczu drogi. W związku z tym, że w tym miejscu jezdnia nie ma chodnika samochód stał całą szerokością. Pojazd ustawiony był w kierunku W.. Gdy B. P. powrócił do auta i wsiadał do niego i zamierzała jechać właśnie w kierunku W.. Aby włączyć się do ruchu zasygnalizowała swój manewr włączając kierunkowskaz. Przed sobą widziała prosty odcinek drogi zakończony łukiem w lewo. Gdy wjechała na środek jezdni doszło do zderzenia w

motocyklem marki s. o nr rej. (...), którym kierował M. P. (1). Motocykl uderzył w lewą część samochodu na wysokości lewego nadkola i drzwi od strony kierowcy.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonej B. P. – k. 49, zeznania świadka M. P. (2) – k. 21 – 22, zeznania świadka K. P., zeznania świadka K. W. – k. 43 – 44, opinia biegłego z zakresu techniki ruchu drogowego i wypadków drogowych – k. 61 – 68, protokół oględzin miejsca wypadku drogowego – k. 3 – 4, protokół oględzin samochodu v. (...) – k. 9 – 10, protokół oględzin motocykla s. – k. 9 – 10, materiał fotograficzny wraz z planem miejsca wypadku drogowego – k. 35 – 40.

W wyniku zderzenia samochodu z motocyklem obrażeń ciała doznał kierujący motocyklem M. P. (1). Były to następujące obrażenia: stłuczenie głowy, wstrząśnienie mózgu, rana szarpana okolicy uda lewego z uszkodzeniem stawu kolanowego, i mięśnia 4 – głowego uda oraz wtórnym stanem zapalnym uszkodzenia prawego stawu obojczykowo – barkowego, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała Ana czas powyżej 7 dni.

Dowody: opinia sądowno – lekarskich oględzin ciała – k. 33.

B. P. nie była karana. Z zawodu jest pielęgniarką, pracuje w (...)w L..

Dowody: dane o karalności – k. 51, wyjaśnienia oskarżonego i jej dane osobo poznawcze – k. 104.

Oskarżona B. P. częściowo przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i w toku postępowania przygotowawczego złożyła obszernie wyjaśnienia. W toku postępowania sądowego wyjaśniła, że kierujący motocyklem przyczynił się jej zdaniem do zaistnienia wypadku, gdyż jechał z nadmierną prędkością.

Sąd zważył, co następuje.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd doszedł do przekonania, że wyjaśnienia oskarżonej zasługują na wiarygodność.

Oskarżona przyznała się w zasadniczej części do tego, że wytworzyła sytuację wypadkową, złożyła wystarczająco obszernie wyjaśnienia, w których opisała swoje zachowanie w trakcie włączania się do ruchu na ul. (...) w L.. Wyjaśnienia oskarżonej są zbieżne z wnioskami opinii biegłego z zakresu techniki ruchu drogowego i wypadków drogowych, z których wynika, że sytuację wypadkową wytworzyła kierująca samochodem B. P., która nie zachowała należytej i szczególnej ostrożności i włączając się do ruchu nie ustąpiła pierwszeństwa motocykliście jadącemu po jezdni, na którą wjeżdżała. Biegły w dalszej części wniosków stwierdził, że z uwagi na to, że kierujący motocyklem M. P. (1) przekraczał w tym miejscu prędkość dozwoloną i przez to nie mógł zatrzymać się w odpowiednim miejscu to przyczynił się do powstania wypadku.

W ocenie sądu, opinia biegłego jest wiarygodna i rzetelna, wewnętrznie spójna a wnioski z niej wyprowadzone są uzasadnione w sposób przekonujący. Opinia przedstawia tok rozumowania biegłego oraz niezbędne obliczenia. Brak jest jakichkolwiek powodów by kwestionować jej wartość dowodową. Z opinii tej wynika między innymi, że kierujący motocyklem przekroczył dozwoloną prędkość o ok. 10 km/h. Gdyby motocyklista jechał w tych samych okolicznościach z prędkością dozwoloną to mógłby uniknąć wypadku, co w żadnym wypadku, jak słusznie konstataje biegły, nie wyklucza odpowiedzialności oskarżonej za spowodowanie wypadku, gdyż to właśnie oskarżona nie zachowując szczególnej ostrożności i nie obserwując należyte drogi zmusiła kierującego motocyklem do gwałtownego hamowania, czyli istotnej zmiany prędkości i kierunku jazdy, w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów.

Zeznania świadków M. P. (2), K. P. i K. W. sąd uznał za wiarygodne i pozwalające na dokonanie prawdziwych ustaleń faktycznych za wyjątkiem twierdzenia świadka M. P. (2) jakoby jechał z prędkością nie większą niż 50 k/h. W tym zakresie bowiem inne ustalenia wynikają z opinii biegłego a z pewnością ustalenia i wyliczenia biegłego są bardziej właściwą i miarodajną podstawą do dokonywania ustaleń w zakresie prędkości i to zarówno z tego powodu, że pokrzywdzony ze względu na dynamikę i skutki zdarzenia mógł nie zapamiętać dobrze prędkości z jaką się poruszał jak i z tego powodu, że ma on motyw by umniejszać swoją odpowiedzialność za przyczynienie się do zaistnienia wypadku.

Trzeba w tym miejscu podkreślić, że przekroczenie prędkości przez pokrzywdzonego nie było znaczne i w związku z tym jego przyczynienie się także nie miało takiego charakteru, bo to oskarżona B. P. dopuściła się naruszenia ważniejszej a wręcz podstawowej reguły ruchu drogowego jaką jest obowiązek ustąpienia pierwszeństwa innemu pojazdowi w czasie włączania się do ruchu.

Brak było jakichkolwiek powodów do zakwestionowania wartości dowodowej takich dokumentów jak protokoły oględzin miejsca wypadku i protokoły oględzin pojazdów biorących w nim udział oraz świadectwa sądowo – lekarskich oględzin ciała.

Mając powyższe rozważania na względzie sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonej B. P. została udowodniona a czynem swoim zrealizowała ona ustawowe znamiona przestępstwa z art. 177 § 1 kk. Podkreślenia w tym miejscu wymaga fakt, że oskarżona przepisy ruchu drogowego naruszyła w sposób nieumyślny, a więc nie miała zamiaru doprowadzić do spowodowania wypadku drogowego. Doświadczenie życiowe i znajomość realiów panujących na drogach wskazuje, że do tego rodzaju naruszeń przepisów prawa o ruchu drogowym dochodzi bardzo często ponieważ kierujący nie był wystarczająco uważny i skoncentrowany podczas wykonywania trudnego manewru na drodze jakim jest włączanie się do ruchu. Nie ulega jednakże kwestii, że miało to charakter incydentalny. Dlatego też sąd uznał, że zaistniały wszystkie przesłanki by zastosować wobec oskarżonej środek probacyjny w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego na okres jednego roku próby.

Zgodnie z art. 66 § 1 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Zdaniem sądu, wina i społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżoną nie były znaczne. Niewątpliwie obrażenia, których doznał pokrzywdzony są bolesne i ograniczają jego aktywność życiową, jednakże nie zagrażają jego życiu ani zdrowiu ani nie mają charakteru nieodwracalnego. W każdym razie doznane obrażenie nie mogą determinować uznania, że wobec oskarżonej zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania jest nieuzasadnione. Zasadniczą przesłanką warunkowego umorzenia związaną z osobą sprawcy jest uzasadnione przypuszczenie, że pomimo jego zastosowania sprawca będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Przesłanka uzasadnionego przypuszczenia jest z kolei determinowana kilkoma elementami: po pierwsze - postawą sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, po drugie - właściwościami sprawcy, po trzecie - warunkami osobistymi sprawcy oraz po czwarte - jego dotychczasowym sposobem życia. Analiza wszystkich wyżej wymienionych elementów pozwala na daleko idące przypuszczenie, że oskarżona w przyszłości będzie przestrzegała porządku prawnego, a jej postawa także zaprezentowana na rozprawie utwierdza sąd w przekonaniu, że będzie w szczególności przestrzegać przepisów ruchu drogowego.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu państwa koszty sądowe i stosowną opłatę.